

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/239/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313208502
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313208502.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou Korytár s.r.o., Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279, proti odporcovi U. L., B.. XX.X.XXXX, XXX XX C. v konaní o zaplatenie 690,39 € s prísl. takto

r o z h o d o l :

I. Zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 3612051371 zo dňa 5.12.2006 a v časti Hlava 10 - úverová karta, v ktorej spotrebiteľ súhlasí s tým, že podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere žiada aj zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca, vydanie úverovej platobnej karty s tým, že použitím úverovej platobnej karty súhlasí s čerpaním úveru v požadovanej výške **j e n e p r i j a t e ľ n o u** zmluvnou podmienkou v celom rozsahu a pre neprijateľnosť **n e p l a t n o u** zmluvnou podmienkou v celom rozsahu.

II. Návrh **z a m i e t a**.

III. Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20.8.2013 navrhovateľ Home Credit Slovakia, a.s. podal návrh proti odporcovi U. L. o zaplatenie 690,39 €. V súlade s § 42 ods. 3 OSP, § 79 ods. 1, 2 OSP bolo jeho povinnosťou uviesť všetky skutkové tvrdenia v prvom úkone, ktorý mu veci patrila, teda v písomnom návrhu zo dňa 20.8.2013. Rozhodujúce skutkové tvrdenia v návrhu boli tie, že navrhovateľ s odporcom uzavrel dňa 5.12.2006 úverovú zmluvu č. 3612051371. V úverovej zmluve sa zaviazal odporcovi poskytnúť úverový rámec vo výške 298,31 €. Účelom bola kúpa veci alebo úhrada ceny za službu s možnosťou navýšenia. Odporca sa zaviazal úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky. Odporca sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach. V jednotlivých splátkach je zahrnutá časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, úhrada za poistenie. Odporca úver nevrátil. Porušil úverové podmienky. Dňa 28.1.2011 navrhovateľ vyzval odporcu k vráteniu dlžnej sumy vo výške 2 181,39 €. Ku dnešnému dňu má odporca dlh 690,39 €.

Z návrhu nemal súd preukázané, koľko odporca vyčerpal z úverového rámca 298,31 €. Nemal produkované tvrdenia, ani dôkazy, či úverový rámec odporca prečerpal a o akú sumu. Takéto skutkové tvrdenia, ani dôkazy v návrhu navrhovateľ neposkytol. Z návrhu teda po skutkovej, matematickej a dôkaznej stránke nie je zrejmé, ako dospel navrhovateľ z úverového rámca 298,31 € k dlžnej sume 2 181,39 €, resp. ku dňu rozhodovania podľa § 154 ods. 1 OSP vo výške 690,39 €. Je povinnosťou navrhovateľa produkovať všetky tvrdenia a dôkazy už v návrhu. Navrhovateľ je pánom sporu „dominus litis“. (Takému záveru súdu zodpovedá aj nález Ústavného súdu SR č. 122/2012 z 3.10.2012, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3MCdo/6/2010 zo dňa 22.9.2010.)

Z tvrdení uvedených v návrhu súd ustálil, že predmet sporu podľa § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP tvorí zmluvný nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 690,39 € na základe zmluvy úverovej spotrebiteľskej zo dňa 5.12.2006 č. 3612051371, v rámci ktorej poskytol odporcovi úverový rámec vo výške 298,31 € a odporca dlhuje sumu 690,39 €.

Také tvrdenie zodpovedá hypotéze právnej normy, že predmetom sporu je nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvného plnenia na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v rámci ktorej poskytol odporcovi úverový rámec.

Súd podotýka, že vec rozhodol dňa 7.4.2015 o 7.30 hod. Podkladom rozhodnutia nebolo podanie právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 7.4.2015 doručené súdu o 8.00 hod. Podanie bolo doručené po rozhodnutí súdu. Skutkové tvrdenia tam uvedené netvorili podklad rozhodnutia súdu vo veci.

Odporcovi bol návrh, procesné poučenia súdu vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 OSP a § 205a OSP doručený náhradným spôsobom na čl. 59 spisu. Doručienka sa vrátila s reláciou poštového doručovateľa „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Okresnému súdu v Čadci sa vrátila dňa 1.4.2015 s tým, že prvá výzva bola odporcovi doručená 11.3.2015, druhá 12.3.2015 a zásielka bola uložená dňa 12.3.2015. Keďže obsahom zásielky bol aj návrh, ktorý podľa § 79 ods. 4 OSP musí byť doručený do vlastných rúk, súd mal za to, že náhradné doručenie spĺňa podmienky náhradného doručenia do vlastných rúk podľa § 47 ods. 1, 2 OSP. Odporca nebol zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, bol vhodným spôsobom upovedomený. Deň, kedy bola zásielka vrátená súdu, sa považuje za deň doručenia, i keď sa odporca o doručení nedozvedel. Dňom doručenia je teda deň 1.4.2015. K verejnému vyhláseniu došlo dňa 7.4.2015, lehota 5 dní podľa § 115 ods. 2 OSP bola dodržaná ku dňu pojednávania 7.4.2015.

Predmetom sporu bola suma 690,39 €, čo je menej ako 1 000 €, preto súd podľa § 115a ods. 2, § 156 ods. 3, § 200ea ods. 1, 2 OSP verejne vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený vyhláškou na čl. 54 spisu na úradnej tabuli Okresného súdu v Čadci a na internete. Vyhláška bola vyvesená dňa 6.3.2015, zvesená dňa 6.4.2015, lehota dodržaná.

Do konania vstúpil aj vedľajší účastník konania - OSA, spotrebiteľské združenie SK na čl. 32 spisu na strane odporcu - spotrebiteľa. Právny zástupca navrhovateľa sa k vstupu vyjadril na čl. 53 spisu nesúhlasne. Poukázal na skutočnosť, že vedľajší účastník konania nepredložil súhlas odporcu - spotrebiteľa. Súd doručil vedľajšiemu účastníkovi konania výzvu zo dňa 3.3.2015 na čl. 58 spisu. V nadväznosti na § 93 ods. 3 novely OSP ho vyzval na predloženie súhlasu odporcu - spotrebiteľa so vstupom VÚK do konania na jeho strane pod sankciou, že súd na oznámenie o vstupe prihliadať nebude. Výzva bola vedľajšiemu účastníkovi konania doručená s poučením podľa § 101 ods. 3 OSP. Bol upozornený, že ak súhlas nedoručí v lehote 15 dní, súd na jeho vstup do konania prihliadať nebude, bude mať za to, že súhlas odporcu so vstupom neexistuje. Keďže súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z.z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o neprípustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 3 OSP: „Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Nestotožnil sa s názorom vedľajšieho účastníka konania, že je potrebné aplikovať OSP platný a účinný do 1.1.2015, pretože vstúpil do konania v čase do 1.1.2015. Preto nie je, podľa názoru VÚK, jeho povinnosťou doručiť súhlas odporcu s jeho vstupom do konania. Súd je povinný na jeho vstup prihliadať a doručiť mu návrh a ostatné podania.

Prvostupňový súd sa nestotožnil so spôsobom aplikácie noriem procesného práva zo strany vedľajšieho účastníka konania. Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 3 novely OSP, účinné od 1.1.2015)

sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. § 44 ods. 1 OSP umožňuje nahliadať do spisu účastníkovi konania, ktorým však vedľajší účastník konania nebol. Preto podľa § 44 ods. 2 OSP súd umožnil vedľajšiemu účastníkovi konania nahliadať do súdneho spisu a chrániť záujmy spotrebiteľa (čl. 46). Toto právo vedľajší účastník konania nevyužil. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Súd vykonal dokazovanie návrhom čl. 1, splátkovým kalendárom čl. 5, úverovou zmluvou čl. 12, 13, výzvou čl. 14, výpisom z účtu čl. 15, poštovým podacím hárkom čl. 16, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania čl. 32, vyjadrením navrhovateľa k vstupu vedľajšieho účastníka konania čl. 53, vyhláškou čl. 54 o verejnom vyhlásení rozsudku, vyzrozením vedľajšieho účastníka konania čl. 58, zápisnicou o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 7.4.2015.

Z vykonaných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil nasledovné skutkové závery.

Z návrhu na čl. 1, 2 spisu mal preukázané, že tvrdenia uvedené v návrhu zodpovedajú hypotéze právnej normy zmluvného nároku na zaplatenie sumy 690,39 € na základe úverovej zmluvy č. 3612051371 zo dňa 5.12.2006, v rámci ktorej bol poskytnutý odporcovi úverový rámec vo výške 298,31 €, neoddeliteľnou súčasťou boli úverové zmluvné podmienky.

Z úverovej zmluvy č. 3612051371 zo dňa 5.12.2006 čl. 12 spisu, ktorá tvorí predmet sporu, mal súd zistené, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako spotrebiteľ uzavreli úverovú zmluvu na zaplatenie predajnej ceny tovaru vo výške 11 187 Sk, v hotovosti zaplatené 2 200 Sk, zostatok úveru 8 987 Sk. Úver mal odporca splácať mesačnými splátkami 922 Sk v počte 12 s konečnou výškou úveru 11 064 Sk. Dohodnuté RPMN 37,8, dátum prvej splátky 5.2.2007, splatnosť vždy 20.-teho dňa.

Touto úverovou zmluvou mal preukázané, že nárok tvoriaci predmet sporu nevyplýva z tejto úverovej zmluvy a z úveru vo výške 8 987 Sk (konečná výška 11 064 Sk).

V konaní mal preukázané, že predmetom sporu je nárok na základe poskytnutého úverového rámca vo výške 298,31 €.

Z úverovej zmluvy č. 3612051371 zo dňa 5.12.2006 na čl. 12 spisu súd mal preukázané, že okrem úveru hore uvedeného drobným písmom v úverovej zmluve poskytol navrhovateľ odporcovi ako spotrebiteľovi aj úverový rámec: „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvu o RÚ I a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ I vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10, 11 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.“.

Zo všeobecných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy na čl. 13 spisu, časť úverová karta (hlava 10), mal súd preukázané, že podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere požiadal odporca - spotrebiteľ aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca, vydanie úverovej karty s tým, že použitím úverovej platobnej karty súhlasí s čerpaním úveru v rámci úverového rámca v požadovanej výške. Tým mal súd preukázané, že táto podmienka bola stanovená v predtlačí drobným písmom priamo v úverovej zmluve čl. 12 a vo všeobecných podmienkach čl. 13 napriek tomu, že hlavným dôvodom, pre ktorý uzavrel odporca - spotrebiteľ úverovú zmluvu, bol spotrebiteľský úver na kúpu tovaru vo výške 11 187 Sk, po zaplatení preddavku 2 200 Sk vo výške 8 987 Sk (v celkovej výške 12 splátok 11 064 Sk).

Navrhovateľ pripojil splátkový kalendár čl. 5 spisu ako dôkaz. Súd však nie je povinný z pripojených dôkazov zostavovať rozhodujúce skutkové tvrdenia navrhovateľa. Táto povinnosť sa vzťahuje na navrhovateľa, ktorý má uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia podľa § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 OSP priamo v návrhu. Pripojenými dôkazmi má tvrdenia len preukázať. V návrhu navrhovateľ (právne zastúpený, voči ktorému súd nemá poučovaciu povinnosť podľa § 5 ods. 2 OSP) neuviedol, nekonkretizoval skutkovo,

matematicky, ani časovým obdobím, za aké časové obdobie vznikol dlh 690,39 €, akú sumu v tomto časovom období prečerpal odporca, aký úverový rámec mu v danom časovom období bol poskytnutý. Zo splátkového kalendára na čl. 5 spisu vyplýva celkový debet v rámci úverového rámca vo výške 690,39 €. Súd však podotýka, že v tomto prehľade k jednotlivým splátkam sa vyskytuje aj skutočnosť započítavania zmluvnej pokuty, iných poplatkov prioritne v porovnaní so splátkou debetu, teda platenie dlhu podľa poradia splatnosti, ktorá bola stanovená jednostranne veriteľom, čím došlo ku kapitalizácii úroku, úroku z omeškania, poplatkov, ktoré sa pripočítaval, ku istine a ďalej úročili.

Uvedený skutkový stav súd subsumoval pod zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom k uvedenému aplikoval na uvedenú spotrebiteľskú zmluvu aj ustanovenia Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľov.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52a Občianskeho zákonníka:

(1) Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzujú sa každá z týchto zmlúv samostatne.

(2) Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Podľa § 53 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

(6) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

(7) Zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva k nehnuteľnosti je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné.

(8) Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka:

(1) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

(2) Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa § 54 Občianskeho zákonníka:

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z vykonaného dokazovania je preukázané, že podpisom úverovej spotrebiteľskej zmluvy zmluvné strany uzavreli aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru - o poskytnutí úverového rámca a úverovej karty. Nárok tvoriaci predmet sporu je uplatnený práve z revolvingového úveru na základe poskytnutého úverového rámca a úverovej karty. Nárok nevyplýva z úverovej zmluvy ako prioritného právneho úkonu, ktorý bol uzavretý a ktorý mal spotrebiteľ - odporca úmysel uzavrieť a prejavil vôľu uzavrieť, takúto úverovú zmluvu. Priamo v predtlačí bola zakomponovaná v úverových podmienkach a v úverovej zmluve aj podmienka popri úverovej zmluve uzavrieť aj zmluvu na poskytnutie revolvingového úveru - poskytnutím úverového rámca a úverovej karty, pričom za každé prečerpanie úverového rámca bol povinný odporca splácať pravidelné mesačné splátky vo výške dohodnutej v úverových podmienkach. Právo na poskytnutie revolvingového úveru v rámci úverového rámca vznikalo odporcovi použitím kreditnej karty čerpaním finančných prostriedkov, ktoré boli považované za úver a za ktoré veriteľ požadoval nielen vrátenie splátok úveru, ale aj úrok ako odmenu za úver, úrok z omeškania, zmluvné pokuty, poplatky a iné platby zadané vo všeobecných podmienkach.

Súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 3612051371 zo dňa 5.12.2006 a vo všeobecných podmienkach hlava 10 - úverová karta, v ktorej odporca - spotrebiteľ súhlasil s tým, že podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere žiada aj poskytnutie úverového rámca (revolvingový úver), vydanie úverovej platobnej karty, že použitím úverovej platobnej karty súhlasí s čerpaním úveru v požadovanej výške, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v celom rozsahu a pre neprijateľnosť neplatnou zmluvnou podmienkou v celom rozsahu.

Súd dospel k záveru, že spotrebiteľskou zmluvou č. 3612051371 zo dňa 5.12.2006 na čl. 12 spisu, ktorú chcel odporca - spotrebiteľ uzavrieť, vnútil navrhovateľ ako veriteľ spotrebiteľovi aj iný úkon a to revolvingovú úverovú zmluvu o poskytnutí úverového rámca a o čerpaní úveru prostredníctvom platobnej karty so všetkými dôsledkami a sankciami poskytnutého úveru. Dohoda o revolvingovom úvere je obsiahnutá malými písmenami v úverovej zmluve a bola uvedená priamo vo formulári, nemal možnosť odporca túto zmluvnú podmienku ovplyvniť. Jedným podpisom podpísal úverovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú chcel podpísať a zároveň aj revolvingovú úverovú zmluvu na poskytnutie úverového rámca a platobnej karty. Táto sa však týka iného právneho vzťahu. Odporca nemal možnosť

vylúčiť z úverovej zmluvy na čl. 12 spisu úverovú revolvingovú zmluvu o poskytnutí úverového rámca a platobnej karty. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku bez možnosti odmietnutia spotrebiteľom. Podmienka o poskytnutí úverového rámca a úverovej karty nie je individuálne dojednaná podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odporca - spotrebiteľ nielenže nemohol ovplyvniť obsah takto dojednanej zmluvnej podmienky, ale práve naopak, uzavretie úverovej zmluvy na čl. 12 spisu bolo podmienené aj uzavretím zmluvy o úverovom rámci a úverovej karte. Podpísaním jednej zmluvy musel odporca - spotrebiteľ podpísať aj druhú zmluvu. Z toho dôvodu podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve je neplatná. Navrhovateľ nemá právo na zmluvné plnenie na základe neplatného právneho úkonu. Poskytnutím takého plnenia by došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane navrhovateľa podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka „plnenie z neplatného právneho dôvodu“. Pokiaľ poskytol konkrétne finančné prostriedky odporcovi a odporca mu finančné prostriedky nevrátil, má právo dožadovať sa týchto prostriedkov na základe bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka aj navrhovateľ voči odporcovi. Nie však na základe zmluvy o revolvingovom úvere a poskytnutí karty, ale z titulu bezdôvodného obohatenia na základe skutočne poskytnutých finančných prostriedkov. Predmetom sporu podľa § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP však bol nárok na zmluvné plnenie na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru - úverového rámca a úverovej karty. Predmetom sporu nebol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd sa preto nezaoberal skutočnou výškou poskytnutých finančných prostriedkov odporcovi, ani skutočnou výškou bezdôvodného obohatenia, ktoré by odporca navrhovateľovi mal vrátiť, keďže taký nárok netvoril predmet sporu. Na zmluvný nárok, ktorý tvoril predmet sporu v dôsledku neplatnosti zmluvy navrhovateľovi nevznikol nárok. Z uvedených dôvodov, okrem toho, že súd vyslovil neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej podmienky, zároveň aj nárok na zaplatenie zmluvného nároku na základe neplatného ustanovenia zamietol v celom rozsahu.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že podľa § 53a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka je povinný dodávateľ, v tomto prípade navrhovateľ, zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, za neprijateľnú a pre neprijateľnosť za neplatnú. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca veriteľa.

V tomto prípade vo veci 4C/239/2013 navrhovateľom a veriteľom bola spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany. Súd analogicky aplikoval na tento prípad uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/282/2012 zo dňa 12.11.2012, kde vo veci iného navrhovateľa Cetelem Slovensko, a.s., Bratislava, Okresný súd v Žiline rozsudkom č.k. 14C/86/2011-77 zo dňa 15.11.2011 návrh zamietol a určil, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C „úverová karta“, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu veci žiada aj zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie o vydanie platobnej karty na jeho meno, za neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku. Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu v Žiline rozsudkom sp. zn. 9Co/37/2012 zo dňa 17.5.2012 potvrdil a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami a právnym posúdením veci. Považoval postup navrhovateľky pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere na obstaranie veci a súbežné uzavretie zmluvy na poskytnutie úverového rámca a platobnej karty za nekalú praktiku v zmysle ustanovení smernice Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 ako i v nadväznosti na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa názoru odvolacieho súdu nemôže takýto postup požívať právnu ochranu, preto považoval taktiež zmluvu o revolvingovom úvere za neplatnú. Dovolací súd dovolanie odmietol.

Úspešným účastníkom konania je odporca. Podľa § 142 ods. 1 OSP by mu patrila plná náhrada trov konania. Trovy konania mu nevznikli, ani nežiadal ich náhradu podľa § 151 ods. 1 OSP, preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.